

— Ахъ, колко ще бжде хубаво! Корона отъ червенъ коралъ! — извикала Фатма. Да, да, ето какво искамъ азъ! А дали ще се намѣри такъвъ голѣмъ коралъ? запитала съ безпокойство тя.

— За великия Сеидъ Хасанъ нѣма нищо невъзможно! — утешила я Мира.

Фатма заплѣскала отъ радостъ ржце и изтичала при баща си да му съобщи желанието си.

Близу до прекрасния островъ Аки-Агренаръ, въ морето има непривѣтлива скала, която едва се подава надъ водата. Тази скала се нарича Скалата на смъртъта. Много кораби сж се разбили о нея, много хора сж загинали край нея.

Народътъ разказвалъ приказки за нѣкакви привидения, които при лунна свѣтлина обикаляли наоколо... И ловцитѣ на корали не се решавали да се приближаватъ до нея.

Островътъ Аки-Агренаръ е заобиколенъ съ чудни коралови постройки. Но никжде нѣма такива красиви и голѣми корали, както при Скалата на смъртъта. Тукъ морскитѣ вълни сж много силни, а работата на полипитѣ е по-успѣшна тамъ, кждето има борба между морето и скалитѣ. Застоялата вода е смъртъ за полипитѣ. Въ застоялата вода полипитѣ загиватъ отъ недостигъ на въздухъ. Въздухъ има разтворенъ много повече въ разпѣненитѣ морски вълни, отколкото въ застоялата вода.

При Скалата на смъртъта цѣлото морско дъно, на дълбочина до 40 метра, е покрито съ великолепна коралова гора. Подъ нейнитѣ сводове дене и ноше царува тъмнина, а въ тъмнината се криятъ страшни октоподи. Тѣхнитѣ грамадни неподвижни очи блестятъ съ фосфорична свѣтлина и гледатъ безъ да мигатъ, а осемтѣхъ имъ дълги пипала-ржце, усѣяни съ смукала-брадавици, се виятъ като змии и чакатъ да се доко-